

Til § 6.

Den ændrede Formulering af § 6, I. Stykke angaaende en noget større Lejeforhøjelse end efter Huslejeloven af 1918 som Tillæg for Stigningen af Driftsudgifter er i nøje Overensstemmelse med Boligkommissionens Indstilling.

Til § 8.

Overensstemmende med Boligkommissionens Indstilling har man foreslaaet en Bestemmelse, der tilsigter at tydeliggøre den nuværende Regel om Husejerens Adgang til Opsigelse for selv at tage Lejligheden i Brug.

Bestemmelsen i § 8 D. om Ægtefælles og Børns Adgang til at beholde Lejligheden skyldes ligeledes Boligkommissionens Forslag. Den Arvinger — eller Ægtefæller — efter den bestaaende Retstilstand eventuelt tilkommende yderligere Ret til at indtræde i Lejemaalet forudsættes dog stadig bestaaende.

Til § 9.

Overensstemmende med Boligkommissionens Indstilling foreslaas dels en udtrykkelig Bestemmelse angaaende Sammenknytning af Lejemaalet med andre Rets-handler, saasom Overtagelse af Løsøre, dels en Beføjelse for Nævnene til at tilsidesætte en Lejekontrakts Forbehold om Lejemaalets Bortfald i Tilfælde af, at Nævnet ikke meddeler den søgte Godkendelse af Lejens Størrelse.

Til § 10.

Bødens Maksimum foreslaas forhøjet paa den af Boligkommissionen indstillede Maade.

Til § 12.

Paa Grundlag af de fra forskellige Sider, derunder særlig fra Overnævnene, fremsatte Ønsker har man ment, at Adgangen til Appel til Overnævnene bør udvides noget. Nævnsafgørelser foreslaas paaankelige, naar Nævnets Afgørelse ikke er eenstemmig. Overnævnet bør derhos formentlig erholde Beføjelse til at tilsidesætte Nævnenes Afgørelser i Tilfælde af Kompetenceoverskridelser, hvorved der opnaas et lettere

Middel imod saadanne end efter den hidtilværende Ordning, hvorefter Retssag var nødvendig. Desuden foreslaas det, at Overnævnene faar Adgang til at henvise en Sag til ny Behandling ved Nævnet, hvorved navnlig er tænkt paa Tilfælde, hvor Overnævnet kan se, at Nævnet har anvendt Loven urigtigt.

Til § 15.

Det har været Genstand for Overvejelse, om ikke ogsaa Forretningslokalenævnenes Afgørelser burde søges gjort appellable, men man har dog ikke ment, at dette i Almindelighed burde være Tilfældet, da Overnævnenes Sammensætning i saa Fald vistnok burde ændres eller nye Overnævn for saadanne Sager oprettes. Dog har man fundet, at den foreslaaede Adgang for Overnævnene til Tilsidesættelse af Nævnsafgørelsen paa Grund af Kompetenceoverskridelse m. v. ogsaa bør gælde for Forretningslokalenævnene, samt at der med Hensyn til Forretningslokaler med Beboelse bør være samme Adgang til Appel, hvad enten Sagerne behandles af Beboelsesnævnet eller Forretningslokalenævnet, jfr. § 17.

Til § 17.

Man har imødekommet de københavnske Forretningslokalenævns Ønske om, at ogsaa København skal omfattes af Bestemmelsen i § 17.

Til § 19.

I Overensstemmelse med Boligkommissionens Indstilling har man ment, at det for at give Fremlejetilladelser efter § 19 bør være tilstrækkeligt, at Nævnet udtaler sig derfor med et Flertal paa mere end een Stemme; hidtil har Eenstemmighed været krævet.

Til § 21.

Overensstemmende med Boligkommissionens Indstilling har man foreslaaet Adgang til Henvendelse til Kommunalbestyrelsen angaaende Lejeforhøjelser i Kommuner, hvor Nævn ikke er nedsat.